

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

Prova	Assignatura	Data	Hora inici	Hora fi
Específica	Literatura		12:30h	14:00 h

Etiqueta identificació de l'estudiant

Qualificació

Indicacions

La primera part val 5 punts, un per cada pregunta.

La segona part val 5 punts, repartits a parts iguals entre tots dos autors (cada un val 2,5 punts).

A la prova de literatura es descompta 0,1 punts per falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.

Enunciat

Primera part:

Els mercats de Pratbell, d'antiga anomenada, van arribar a llur més gran esplendor pels encontorns dels anys 50 de la passada centúria. Acabava d'estrenar-se el tros de carretera¹ entre Madrid i La Granada², que travessa Pratbell; i essent aquesta vila cap de jornada o de rellevament, en tocà els resultats ben aviat. Els blats de l'Urgell i de l'Aragó hi abocaven a torrentades els carros, i era negoci gras no deixar-los passar endavant, proveït com estava el país de salts d'aigua i de bons molins. Així fou que, en un obrir i tancar d'ulls, l'esperit especulador dels de Pratbell compregué la jugada i plantà arreu tota la vila magatzems de grans, cavant sitges vora mateix dels cups.

Un dels magatzems que cridà l'atenció des de primera hora fou el que al carrer de la Roca, vora el Portal Gran i a vint passes del Pallol, obrí l'Oleguer. "Per què?, qui era l'Oleguer?, amb quins poders comptava?" Heus aquí les preguntes que es feia tothom, l'enigma que capficava els de Pratbell, en passar pel carrer de la Roca.

- L'Oleguer, aquell minyó traginer, fill de qui sap on, que fins ara ha menat matxos? Si es més pelat que una rata! Si encara en el cabells du rastre de les pallisses on dormia! D' on ha tret els diners?

Era verament estranys que, mentre els altres traginers, fills de la vila, havien d'emigrar o junyir-se a oficis més grossers, aquell foraster sense anomenada tingué forces i pit per a obrir magatzem. N'hi havia que, per explicar el

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

misteri, recordaven el nom de coquí que entre els de l'ofici fruïa l'Oleguer, i l'assenyalaven a llurs fills com a exemple de previsió i estalvi digne d'imitar-se. D'altres, malpensats, que mai no en manquen, atribuïen la seva riquesa a una malifeta: recordaven a cau d'orella que, temps enrere, un senyor que l'Oleguer acompanyava al Remei morí estimbat i el mul no rebé ni una rascada. No faltava qui mirés el nou graner com a testaferra d'algun gat vell que, qui sap per a quins fins, no volia treure la cara. Per fi, els que es creïen més espavilats, tot s'ho explicaven amb l'omnipotència momentània de l'ambició, confiant, per això, al temps els mals pronòstics que, com qui no ho vol, deixaven caure.

Passarem mesos, passaren anys, i el magatzem seguia obrint i tancant les seves portes amb el sol, i encara sense eclipsis ni nuvolades. De bon matí es plantificava ja l'Oleguer al brançal de la porta, i recolzat a les saques de mostra, esperava compradors, vestit de blauet a l'estiu, de pana a l'hivern, sempre amb la mateixa roba de quan era traginer, sempre amb el mateix mocador de seda virolat, entortolligat al front, o amb la barretina musca, ja més descolorida i suada que la de cap pobre. Saludava els veïns amb un "Bon dia" o "Déu vos guard"; i, si els compradors no matinejaven, ben aviat s'encauava per les fosquedats del magatzem, des d'on, tot tirant plans, vigilava, sense ésser vist, les copsades saques que el sol escalfava de baix. S'aturaven pagesos, prenien una mostra de blat dins el palmell, la sospesaven, la gronxaven, la bufaven, se la passaven a raig fet de l'una mà a l'altra com rajolí d'or, i, si, agradats de la mercaderia llençaven la vista enlluernada a l'interior, no trigava ni un segon a eixir l'amo, del seu amagatall, dreturer i cautelós, com l'aranya de l'albenc.

Era alt i ossut, però magre i cappellet. Com a bon moreu, tenia negres els cabells, sempre arranats, i eren també negres nines les dels seus ulls, fredes i escorcolladores mentre escoltava, guspirejants o dolces quan la seva paraula ho requeria. Gairebé barbamec, tenia no obstant, gruixudes celles, unides sobre el seu nas llarguet i cantellut. Però el que més caracteritzava aquella figura era la boca, tirada endavant com la del furó, amb els seus llavis tant prims i cenyits a l'os, que no podia badar-los sense fer l'efecte que ensenyava les dents per mossegar. Disposava així mateix en contra d'ell una oposició, evident al primer cop d'ull, entre els seus moviments reposats i el seu temperament nerviós. En veure'l tan esprimatxat i rebegut, hom pressentia l'agilitat traïdora del gat i pensava: "Quan traurà les ungles, quan em botarà al damunt?" I, no obstant, mai no les treia, mai no es barallava, ni s'enardia, ningú no l'havia vist perdre aquell pas de gat emperesit ni els seus costums metòdics de sempre.

Però, així i tot, tenia molt poques simpaties. El veïnat l'espia dia i nit, i, per un efecte més sentimental que enraonat, odiava la vida d'aquell home. Ningú no li sabia cap mal pas, llevat de l'estimbament d'aquell senyor que anava al Remei, del qual sol problemàticament era responsable. Però a les afeccions no els cerqueu raó d'existència: l'un les pegava amb el seu posat de mosca morta; l'altre, amb el seu parlar nyau-nyau; el de més enllà no podia contemplar sense frisança el sistema de vida mesquí i puntual d'aquell home. I, realment, la seva manera de viure era miserable i misteriosa a l'hora. No tenia ni una mala criada, ni un mosso per a les feines més grolleres de la seva indústria. Ell mateix ajudava a carregar i descarregar les saques de gra i de farina que entraven al magatzem; ell mateix escombrava amb una mala granera el broll de l'enrajolat, passava la rasadora a les mesures i omplia o buidava els cassals i la sitja. Espitregat i afanyós quan convenia, treballava fins a perdre l'alè; i, si havia d'eixir de casa, tancava la porta i se'n duia la clau a la butxaca.

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

Contesti a les següents preguntes:

1.- El primer paràgraf ens parla del poble de Pratbell. Emmarca el temps extern de la història; ¿amb quina referència temporal? Parla també de la seva situació econòmica. ¿A què es deguda la seva prosperitat?

2.- Del segon al quart paràgraf el narrador canvia la narració. En què se centra ara? Quin punt de vista fa servir el narrador? Què ens permet adonar-nos d'aquest canvi?

3.- Al cinquè paràgraf hi ha una altra referència al temps. Què s'aconsegueix amb ella? Ens presenta a l'Oleguer en la seva feina. Ens dona pistes perquè sapiguem una mica més d'ell. Quins trets ens mostra que ens donen una idea de com és? Quina és la seva manera de fer amb els compradors?

4.- Al sisè paràgraf trobem una descripció exhaustiva del personatge. Què es descriu d'ell, de quin tipus de descripció es tracta? Extregui els adjectius que el descriuen. El narrador dóna la seva opinió de l'Oleguer. Què en pensa d'ell?

5.- És evident que l'Oleguer ha progressat. Els seus aspectes positius hi són encara que quedin esmorteïts per la seva personalitat. Quins són els aspectes positius de l'Oleguer?

Segona part

- A- Entre els escriptors Josep Pla, Mercè Rodoreda i Montserrat Roig esculli un i desenvolupi la seva vida i la seva obra.
- B- De la novel·la de Joan Peruga, *Últim estiu a Ordino*, comenti el personatges principals que hi apareixen.

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys

UNIVERSITAT D'ANDORRA

Prova d'accés a la Universitat d'Andorra per a més grans de 25 anys